

Lovtidende A

2018

Udgivet den 4. december 2018

27. november 2018.

Nr. 1402.

Bekendtgørelse om halekupering og kastration af dyr¹⁾

I medfør af § 4 a, § 14, stk. 3 og 4, og § 28, stk. 7, i dyreværnsloven, jf. lovebekendtgørelse nr. 20 af 11. januar 2018, fastsættes efter bemyndigelse i henhold til § 7, nr. 6, i bekendtgørelse nr. 1592 af 15. december 2017 om Fødevarestyrelsens opgaver og beføjelser:

Kapitel 1

Halekupering

§ 1. Dyr må kun halekuperes, hvis det konkret er påkrævet af veterinære hensyn. Dyret skal bedøves, inden kuperingen foretages.

Stk. 2. Får og svin må dog herudover halekuperes i overensstemmelse med §§ 3-5.

Stk. 3. Hunde må desuden halekuperes i overensstemmelse med bekendtgørelse om halekupering af visse hunderacer, men hunden skal bedøves, inden kuperingen foretages.

§ 2. Halekupering af dyr skal altid foretages af en dyrlæge, medmindre andet følger af § 3, stk. 2, eller § 4, stk. 3.

§ 3. Lam kan halekuperes ved anvendelse af elastrator, hvis det sker inden for dyrets 2.-7. levedøgn. Den tilbageværende halestump skal kunne dække anus og vulva.

Stk. 2. Halekupering efter stk. 1, kan foretages af producenten uden forudgående bedøvelse af lammet.

§ 4. Svin må ikke halekuperes rutinemæssigt.

Stk. 2. Pattegrise kan halekuperes inden for dyrets 2.-4. levedøgn, hvis der er skriftlig dokumentation for, at der er sket skader på haler (halebid), jf. dog § 5, stk. 1. Besætningsejeren skal på forlangende forevise Fødevarestyrelsen den skriftlige dokumentation i 1. pkt. Halen skal kuperes mindst muligt, og der må højst kuperes op til halvdelen af den. Den skriftlige dokumentation, jf. 1. pkt., skal indeholde oplysninger om

- 1) hvornår halebid er forekommet,
- 2) andelen af grise eller stier, hvor der er konstateret halebid, og
- 3) alvoren af skader på haler som følge af halebidning.

Stk. 3. Halekupering efter stk. 2, kan foretages uden forudgående bedøvelse af pattegrisen, hvis halekuperingen foretages af en dyrlæge eller en person, der er uddannet heri,

og som har erfaring med at halekuperer pattegrise med passende midler og under hygiejniske forhold.

Stk. 4. Foretages halekupering, jf. § 1, stk. 1, efter pattegrisens 4 første levedøgn, skal dyret gives længerevarende smertebehandling.

§ 5. Inden halekupering foretages, jf. § 4, stk. 2, skal der være forsøgt foranstaltninger for at forhindre halebidning under hensyntagen til miljøet og belægningsgraden. De relevante foranstaltninger skal identificeres ved hjælp af en risikovurdering. Den besætningsansvarlige har ansvaret for, at der foretages en risikovurdering, der skal være skriftlig, og som afspejler aktuelle forhold i besætningen. Risikovurderingen skal indeholde de elementer, der fremgår af bilag 1, nr. 1.

Stk. 2. Med afsæt i risikovurderingen har den besætningsansvarlig ansvar for, at der udarbejdes en handlingsplan med det indhold, som fremgår af bilag 1, nr. 2, litra a eller b. Utilstrækkelige staldforhold eller driftsledelsessystemer skal ændres. Forhold, der ikke ændres straks, skal fremgå af handlingsplanen, jf. bilag 1, nr. 2, litra a, med en rimelig frist for udbedring. Utilstrækkelige staldforhold, der nødvendiggør en bygningsmæssig ændring, herunder ændring af gulvudformning, fodrings- eller ventilationssystem, skal i handlingsplanen angives med en rimelig frist for udbedringen, der fastsættes ud fra bygningens eller inventarets alder og tilstand.

Stk. 3. Kravet om risikovurdering og handlingsplan gælder både den besætning, hvori pattegrisene fødes og halekuperes (afsenderbesætningen), og den besætning, hvortil disse grise senere måtte blive afsat eller på anden måde overdraget (modtagerbesætningen).

Stk. 4. Afsender- og modtagerbesætningen skal på forlangende forevise Fødevarestyrelsen risikovurderingen og handlingsplanen.

Stk. 5. Hvis modtagerbesætningen ønsker at modtage halekuperede grise, skal modtagerbesætningen over for afsenderbesætningen skriftligt dokumentere, at det er nødvendigt at modtage halekuperede grise. Når halekuperede grise afsættes, skal afsenderbesætningen have skriftlig dokumentation fra modtagerbesætninger for, at det er nødvendigt at ha-

¹⁾ Bekendtgørelsen indeholder bestemmelser, der gennemfører dele af Rådets direktiv 2008/120/EF af 18. december 2008 om fastsættelse af mindstekrav med hensyn til beskyttelse af svin, EF-Tidende 2009, nr. L 47, side 5.

lekupere grise af hensyn til forholdene i modtagerbesætningen.

Stk. 6. Afsender- og modtagerbesætningen skal på forlangende forevise Fødevarestyrelsen dokumentationen nævnt i stk. 5.

Kapitel 2 Kastration

§ 6. Dyr må kun kastreres, hvis dyret er bedøvet, inden kastrationen foretages.

Stk. 2. Svin må dog herudover kastreres i overensstemmelse med § 8.

§ 7. Kastration af dyr skal altid foretages af en dyrlæge, medmindre andet følger af § 8, stk. 1, § 8, stk. 2, eller § 9, stk. 1.

§ 8. Kastration af pattegrise kan foretages uden forudgående bedøvelse af pattegrisen, hvis det sker så tidligt som muligt inden for dyrets 2.-7. levedøgn, og hvis dyret gives længerevarende smertebehandling. Kastration må kun foretages af en dyrlæge eller en person, der er uddannet heri, og som har erfaring med at kastrere pattegrise med passende midler og under hygiejniske forhold.

Stk. 2. Kastration af pattegrise med forudgående lokalbedøvelse inden for dyrets 2.-7. levedøgn kan foretages af en person, der er uddannet heri og som har erfaring med at kastrere pattegrise med passende midler og under hygiejniske forhold. Personen skal endvidere opfylde betingelserne for at indgive lægemidler i § 7, stk. 2, og § 9, stk. 4, i bekendtgørelse om dyreejeres anvendelse af lægemidler til dyr samt offentlig kontrol og fødevarevirksomheders egenkontrol med restkoncentrationer. Dyret skal tillige gives længerevarende smertebehandling.

Stk. 3. Kastration ved overrivning af væv må ikke foretages.

Stk. 4. Foretages kastration efter pattegrisens 7 første levedøgn, skal dyret gives længerevarende smertebehandling.

§ 9. Kastration af lam og gedekid kan foretages af producenten ved anvendelse af klemning og elastrator i kombination, hvis

- 1) det sker inden for dyrets første 4 leveuger, og
- 2) en dyrlæge forinden kastrationen har lagt en lokalbedøvelse på dyret.

§ 10. Kalve kan kastreres ved anvendelse af en burdizzotang, hvis

- 1) det sker inden for dyrets første 4 leveuger,
- 2) dyrlægen forinden kastrationen har lagt en lokalbedøvelse på dyret, og
- 3) dyret gives længerevarende smertebehandling.

Stk. 2. Foretages kastration efter kalvens første 4 leveuger, skal det ske kirurgisk, og dyret skal gives længerevarende smertebehandling.

Kapitel 3 Straf

§ 11. Overtrædelse af §§ 1-10 straffes med bøde eller fængsel indtil 4 måneder, medmindre højere straf er forskyldt efter den øvrige lovgivning.

Stk. 2. Der kan pålægges selskaber mv. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel.

Kapitel 4

Ikrafttræden og overgangsbestemmelser

§ 12. Bekendtgørelsen træder i kraft den 1. januar 2019.

Stk. 2. Kravet om risikovurdering og handlingsplan i § 5, stk. 1, 2.-4. pkt., og stk. 2-4, har virkning fra den 1. april 2019. Kravet i § 5, stk. 5 og 6, om dokumentation for nødvendigheden af at modtage halekuperede grise, har virkning fra den 1. juli 2019.

Stk. 3. Bekendtgørelse nr. 1324 af 29. november 2017 om halekupering og kastration af dyr ophæves.

Fødevarestyrelsen, den 27. november 2018

PER S. HENRIKSEN

/ Benita Thostrup

Bilag 1**Elementer i risikovurderingen og handlingsplan****1. Elementer i risikovurderingen**

Den i § 5, stk. 1, nævnte risikovurdering skal mindst indeholde følgende nedenstående elementer jf. litra a-f. Elementerne omfatter staldforhold eller driftsledelsessystemer, der kan udgøre en risiko for halebidning.

For hvert af følgende elementer er angivet særligt relevante opmærksomhedspunkter samt den tilhørende lovgivning.

a) Tildelt beskæftigelses- og rodematerialeSærlige opmærksomhedspunkter:

- Permanent adgang til en tilstrækkelig mængde manipulerbart materiale.
- Tilgængeligheden og kvaliteten af materialet samt hvorvidt materialet er interessant for grisene.

Den tilhørende relevante lovgivning findes i bekendtgørelse om beskyttelse af svin:

- Alle grise skal have permanent adgang til en tilstrækkelig mængde halm eller andet manipulerbart materiale, der kan opfylde deres behov for beskæftigelses- og rodemateriale.

b) RenhedstilstandSærlige opmærksomhedspunkter:

- Effektiv rengøring og desinfektion.
- Rent miljø, især i fodrings- og hvileareal.

Den tilhørende relevante lovgivning findes i bekendtgørelse om beskyttelse af svin:

- Svin skal have adgang til et fysisk og temperaturmæssigt behageligt lejeareal, der er tilstrækkeligt drænet og rent, og som gør det muligt for alle dyrene at ligge ned samtidig.
- De materialer, der anvendes til opførelse af rum, hvor dyr holdes, navnlig til konstruktion af bokse og udstyr som dyrene kan komme i kontakt med, må ikke være skadelige for dyrene og skal kunne rengøres og desinficeres effektivt.
- Stalde, stier, inventar og redskaber til svin skal regelmæssigt rengøres og desinficeres for at forebygge tilstedeværelse af sygdomsbærende organismer.

c) Termisk komfort og luftkvalitetSærlige opmærksomhedspunkter:

- Passende temperatur og luftkvalitet.
- Et fysisk og varmemæssigt behageligt lejeareal.
- Passende ventilation uden træk.

Den tilhørende relevante lovgivning findes i bekendtgørelse om mindstekrav til beskyttelse af landbrugsdyr og bekendtgørelse af lov om indendørs hold af smågrise, avls- og slagtesvin:

- Luftcirkulation, støvindhold, temperatur, relativ luftfugtighed og koncentration af gasarter skal holdes på et niveau, som ikke er skadeligt for dyrene.
- I stier til smågrise over 20 kg, avls- og slagtesvin skal der være installeret et overbrusningsanlæg eller en tilsvarende anordning, der skal bruges til at regulere dyrenes kropstemperatur.
- Hvis dyrenes sundhed og velfærd afhænger af et mekanisk ventilationssystem, skal der være et passende reservesystem, der gør det muligt at sikre en udluftning, der er tilstrækkelig til at bevare dyrenes sundhed og velfærd, hvis systemet svigter. Der skal endvidere være et alarmsystem, som advarer om systemsvigt. Alarmsystemet skal testes regelmæssigt.

d) Sundhedstilstand

Særlige opmærksomhedspunkter:

- Grisenes trivsel.
- Håndtering af syge og tilskadekomne grise, herunder sikring af det nødvendige antal sygestier.
- Tilstrækkeligt personale, der har de relevante faglige færdigheder og kvalifikationer.

Den tilhørende relevante lovgivning findes i bekendtgørelse om beskyttelse af svin, bekendtgørelse om mindstekrav til beskyttelse af landbrugsdyr og bekendtgørelse om uddannelseskrav for den besætningsansvarlige for landbrugsmæssigt hold af svin, malkekvæg og æglæggende høner:

- Dyrene skal passes af et tilstrækkeligt antal personer, der har de relevante faglige færdigheder og kvalifikationer og den relevante faglige viden, således at dyrene kan passes velfærdsmæssigt forsvarligt.
- Den besætningsansvarlige for et dyrehold med svin skal [med visse undtagelser] have gennemført en uddannelse, hvis antallet af svin på CHR-nummeret er større end eller lig med en eller flere af følgende tærskelværdier:
 - 300 søer, gylte eller orner.
 - 3.000 slagtesvin (30 kg – slagtning).
 - 6.000 smågrise (7 – 30 kg).
- Alle svin, der synes at være syge eller tilskadekomne, skal omgående have en passende behandling. Hvis et dyr ikke kommer sig hurtigt af denne behandling, skal dyret enten aflives straks, eller også skal en dyrlæge konsulteres hurtigst muligt. Om fornødent skal syge eller tilskadekomne dyr isoleres i et passende rum med tør og bekvem strøelse, når dette er hensigtsmæssigt.
- Svin, som skal holdes i flok, men som er syge eller skadede, kan opstaldes midlertidigt i sygestier, herunder i individuelle stier. Stien, hvor dyret opstaldes, skal være udformet således, at hvert dyr let kan vende sig, hvis dette ikke er i modstrid med specifik veterinærrådgivning.
- Der skal være et tilstrækkeligt antal sygestier, således at der altid er mindst én sygesti klar til brug til svin, der er syge eller skadede. Når en sygesti er fyldt op, skal producenten straks gøre mindst én yderligere sygesti klar til brug.
- I sygestier skal der være afkølingsfaciliteter og varmekilde, således at dyrenes kropstemperatur kan reguleres. Sygestier skal være indrettet, så træk i sygestien undgås.
- I sygestier skal mindst 2/3 af det samlede minimumsgulvareal, jf. stk. 3 og 4, være med et blødt underlag. Underlaget kan bestå af en gummimåtte eller strøelse i en tilstrækkelig mængde, så dyrene ikke er i direkte kontakt med gulvet.

e) Konkurrence om foder, vand og plads

Særlige opmærksomhedspunkter:

- Tilstrækkelig plads og ressourcer for at undgå, at grisene konkurrerer unødigt med hinanden.
- Tilstrækkeligt antal ædepladser og drikkesteder.

Den tilhørende relevante lovgivning findes i bekendtgørelse om beskyttelse af svin og bekendtgørelse om mindstekrav til beskyttelse af landbrugsdyr:

- Der skal være frit gulvareal til hver fravænnet gris eller hvert avls- og slagtesvin, der opdrættes i flok, på mindst:
 - 1) 0,15 m² til svin med en gennemsnitsvægt på 10 kg eller derunder,
 - 2) 0,20 m² til svin med en gennemsnitsvægt på mellem 10 kg og 20 kg,
 - 3) 0,30 m² til svin med en gennemsnitsvægt på mellem 20 kg og 30 kg,
 - 4) 0,40 m² til svin med en gennemsnitsvægt på mellem 30 kg og 50 kg,
 - 5) 0,55 m² til svin med en gennemsnitsvægt på mellem 50 kg og 85 kg,
 - 6) 0,65 m² til svin med en gennemsnitsvægt på mellem 85 kg og 110 kg, og
 - 7) 1,00 m² til svin med en gennemsnitsvægt på over 110 kg.
- Udstyr til fodring og vanding skal være udformet, fremstillet og installeret på en sådan måde, at der er mindst mulig risiko for forurening af foder og vand og for skadelige virkninger af en eventuel indbyrdes rivalisering mellem dyrene.
- Alle svin skal fodres mindst én gang daglig. Hvis svinene opdrættes flokvis og ikke fodres efter ædelyst eller ved hjælp af automatisk fodringssystem, der fodrer dyrene individuelt, skal hvert dyr have adgang til foder på samme tid som de andre i flokken. Dyrene skal endvidere fodres ved hjælp af et system, der sikrer, at hvert dyr kan få tilstrækkeligt foder, også når der er konkurrenter til foderet til stede.

f) Foder og vand

Særlige opmærksomhedspunkter:

- Foder er tilpasset grisenes ernæringsmæssige og fysiologiske behov.
- Velfungerede foder og vandingsfaciliteter.

Den tilhørende relevante lovgivning findes i bekendtgørelse om beskyttelse af svin og bekendtgørelse om mindstekrav til beskyttelse af landbrugsdyr:

- Alle svin skal have adgang til foder, der passer til deres alder, vægt, adfærdsmæssige og fysiologiske behov af hensyn til deres velfærd og sundhed.
- Svin på over to uger skal have permanent adgang til frisk vand i tilstrækkelig mængde.
- Alt automatiseret eller mekanisk udstyr, der er af betydning for dyrenes sundhed og velfærd, skal efterses mindst én gang om dagen. Eventuelle konstaterede fejl skal udbedres straks, og hvis dette ikke lader sig gøre, skal der træffes passende foranstaltninger til at beskytte dyrenes sundhed og velfærd.

2. Handlingsplan

Den i § 5, stk. 2, nævnte handlingsplan, der skal baseres på risikovurderingen, jf. punkt 1, litra a-f, skal adressere et af følgende punkter:

- a) Hvis der konstateres utilstrækkelige staldforhold eller driftsledelsessystemer i forbindelse med risikovurderingen, skal handlingsplanen beskrive, hvordan og hvornår forholdene udbedres.
- b) Hvis der ikke konstateres forhold (staldforhold eller driftsledelsessystemer), der nødvendiggør halekupering, skal handlingsplanen beskrive, hvordan besætningen gradvist vil ophøre med at halekupere henholdsvis modtage grise, der ikke er halekuperede.